

Ed.

664. Frumvarp til laga

[184. mál]

um hluttryggingasjóð bátautvegsins.

(Eftir 2. umr. í Ed.)

1. gr.

Stofna skal sjóð, er heiti hluttryggingasjóður bátautvegsins. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að bæta aflahluti útgerðar og skipshafna, þegar almennan aflabrest ber að höndum. Trygging samkvæmt lögum þessum er skyldutrygging.

3. gr.

Sjóðurinn skiptist í tvær deildir, sildveiðideild og almenna fiskideild.

Réttindi í sildveiðideild eiga öll íslensk skip bátaflotans, sem gerð eru út á sildveiðar með herpinót eða svipuðum veiðarfærum.

Réttindi í almennu fiskideildinni eiga þau skip bátaflotans, sem þorskveiðar stunda með línu, botnvörpu, dragnót, netum o. s. frv., ef skipshöfn er ráðin upp á hlut eða hundraðshluta af aflaverðmæti.

4. gr.

Með reglugerð, er sjóðstjórnin semur og samþykkt hefur verið af stjórnnum eftirfarandi aðila: Landssambands íslenskra útvegsmanna, Alþýðusambands Íslands og Fiskifélags Íslands, og staðfest af ráðherra, skal ákveða:

1. Bótatímabil, er miðist við vertiðarskipti í hverri veiðistöð. Stundi skip ekki veiði allt bótatímabilð, skerðist bótaréttur þess við það hlutfallslega.
2. Skiptingu veiðisvæða og verstöðva í flokka, þannig að í sama flokki séu þau veiðisvæði og þær verstöðvar, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni á hverri vertið, hvort heldur um er að ræða sildveiði eða þorskveiði.
3. Skiptingu veiðiskipa í flokka, þannig að í sama flokki séu skip, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni, með tilliti til stærðar, veiðiútbúnaðar o. fl.
4. Meðalveiðimagn skipa í hverjum flokki fyrir sig, eftir því á hvaða svæði skipin veiða, hvaða tíma árs þau veiða og hvaða veiði þau stunda.

Meðalveiðimagn, sem þannig er ákveðið fyrir hvern flokk skipa, skal gilda sem meðalveiðimagn, er reikna skal út bótagreiðslur úr sjóðnum, þar til sömu aðilar hafa á sama hátt ákveðið annað. Verði ágreiningur um einstök ákvæði reglugerðarinnar, sker ráðherra úr.

5. gr.

Það telst almennur aflabrestur, ef meðalafli skipa í einhverjum flokki er minni en 75% af hinu ákveðna meðalveiðimagni, sbr. 4. gr. Kemur þá til aðstoðar sjóðsins, með þeim takmörkunum, sem lög þessi ákveða.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn. Skulu þeir skipaðir af ráðherra til 4 ára í senn, á þann hátt sem hér segir: einn samkvæmt tilnefningu Landssambands isl. útvegs-
manna, annar samkv. tilnefningu Alþýðusambands Íslands og þriðji án tilnefningar,
og er hann formaður stjórnarinnar. — Enn fremur skipar ráðherra tvo endurskoð-
endur.

Ráðherra ákveður laun sjóðstjórnarinnar og endurskoðenda.

Fiskifélag Íslands annast afgreiðslu sjóðsins undir eftirliti sjóðstjórnar og yfir-
stjórn ráðherra. Stjórnar- og afgreiðslukostnaður greiðist af fé sjóðsins, og skiptist
hann á fiskideild og síldveiðideild í réttu hlutfalli við tekjur þeirra seinasta reikn-
ingsár.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu birtir í B-
deild stjórnartíðindanna.

7. gr.

Stofnfé sjóðsins er:

Helmingur eignaraukaskatts, sem innheimtur verður samkvæmt II. kafla laga
nr. 128 1947, um dýrtíðarráðstafanir.

Nú nær stofnfé samkvæmt þessari grein ekki fimm milljónum króna, og skal
ríkissjóður þá leggja fram það, sem til vantar.

Stofnfé sjóðsins skiptist að jöfnu milli fiskideildar og síldveiðideildar.

8. gr.

Árlegar tekjur sjóðsins eru:

1. $\frac{1}{2}$ % útflutningsgjald af öllum útfluttum sjávarafurðum, öðrum en þeim, sem
koma frá botnvörpuskipum, hvalveiðum og selveiðum. Skal gjald þetta reiknað
á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru.
2. $\frac{1}{2}$ % innflutningsgjald af verðmæti allra innfluttra vara, hverju nafni sem
nefnast. Skal gjald þetta reiknast af verði vörunnar á sama hátt og annað vöru-
gjald og greiðist af innflytjendum vörunnar, og má ekki bæta því við söluverð
hennar.
3. Vextir og aðrar tekjur af eignum sjóðsins. Ríkissjóður sér um innheimtu tekna
samkvæmt 1. og 2. tölulið þessarar greinar. Tekjur samkvæmt 1. tölulið skipt-
ast á deildirnar þannig, að tekjur vegna síldveiða falla til síldveiðideildar, en
tekjur vegna þorskveiða til þorskveiðideildar. Tekjur samkvæmt 2. lið skiptast
til deildanna í sömu hlutföllum.

9. gr.

Stjórn sjóðsins flokkar skip hvorrar deildar eftir stærðum. Skipa skal hverju
skipi í flokk strax við innritun, þannig að skip með svipaða aflamöguleika verði
sér í flokki.

Nú hefur almennur aflabrestur orðið á einhverju veiðisvæði, svo að til sjóðsins
kasta komi um bætur. Reiknar þá Fiskifélag Íslands út meðaltal aflaverðmætis hvers
skipaflokks síðustu fjögur ár á þorskveiðum og síðustu átta ár á síldveiðum. Skal
hvert það skip, sem aflar 45% eða minna af meðal aflaverðmæti skipa í sínum flokki
á viðkomandi veiðisvæði, fá bætt 40% af því, sem á vantar meðal aflaverðmæti, og
síðan með vaxandi afla, lækkandi hundruðshluta bóta, samkvæmt eftirfarandi reglu:

Skip sem aflar	45 % af meðal afla fær	40 % bætur af því sem á vantar	meðaltal.
— — — 46 — — —	— — — 39 — — —	— — — — — — —	—
— — — 47 — — —	— — — 38 — — —	— — — — — — —	—
— — — 48 — — —	— — — 37 — — —	— — — — — — —	—
— — — 49 — — —	— — — 36 — — —	— — — — — — —	—
— — — 50 — — —	— — — 35 — — —	— — — — — — —	—

Skip, sem aflar 51 % af meðalafli fær 34 % bætur af því, sem vantar á meðaltal.	
52	33
53	32
54	31
55	30
56	29
57	28
58	27
59	26
60	25
61	24
62	23
63	22
64	21
65	20
66	19
67	18
68	17
69	16
70	15

Skip, sem fá 71—74% af meðalafli, fá bætt þannig, að þau fái það, sem á vantar, að afli þeirra nái 74,5% að meðaltali. Þau skip, sem náð hafa aflaverðmæti yfir 75% að meðaltali, njóta ekki bóta úr sjóðnum.

Hrökkvi fé sjóðsins ekki til úthlutunar samkvæmt ofanskráðu, skal úthlutun lækkuð blutfallslega. Á sama hátt má stjórn sjóðsins, að fengnu samþykki ráðherra, bækka úthlutun, ef mikil þörf er fyrir bætur og fjárhagur sjóðsins leyfir.

Aldrei má ganga nær sjóðnum en svo, að eftir standi allt stofnfé hans.

10. gr.

Nú kemur í ljós, að sami bátur hefur við þrjár úthlutanir í röð aflamagn langt fyrir neðan meðallag, og er sjóðsstjórn þá heimilt að ákveða að útiloka hann frá bótum framvegis, nema útgerðarmaður hafi áður gert ráðstafanir, er sjóðsstjórnin metur gildar, til bættra aflabragða bátsins.

11. gr.

Nú fær útgerðarmaður fé úr sjóðnum, og getur stjórn hans þá krafist þeirrar tryggingar af útgerðarmanninum, sem henni þykir þörf, fyrir því að fénu verði varið til greiðslu á eftirtöldum gjaldaliðum í þeirri röð, sem hér er talið: Kaup og fæði skipverja, vátryggingargjöld, vextir af lánum gegn 1. og 2. veðrétti í skipinu, oliur og kol, veiðarfæra- og beitukostnaður, hafnargjöld, vitagjöld, vatnsgjöld og önnur hliðstæð gjöld, eftir því sem greiðslur hrökkva til hverju síni.

12. gr.

Sjóðurinn telst stofnaður með gildistöku laga þessara, og skulu tekjur samkv. 8. gr. innheimtar frá þeim tíma, en þó skulu bætur úr sjóðnum fyrst greiddar, er hann hefur starfað minnst eitt ár.

13. gr.

Þeir, sem fá bætur samkvæmt lögum þessum, eru skyldir að láta reikninga-skrifstofu sjávarútvegsins í té reikninga um rekstur skipa þeirra, sem bætur eru miðaðar við, í því formi, sem reikningaskrifstofan ákveður.

14. gr.

Í reglugerð skal setja nákvæm fyriræli um, hvaða skip falli undir skyldu-tryggingu þessa frá ári til árs, fjáröflun sjóðsins, úthlutun bóta, stjórn sjóðsins o. fl., er nánari reglur þarf um í framkvæmd, þar á meðal, ef þurfa þykir, nánari ákvæði, er fyrirbyggja að fé sjóðsins sé varið til að viðhalda útgerð, sem ekki getur borið sig.

15. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 109 30. des. 1943, um hluta-tryggingafélag.

16. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.